

Od sebe k sobě

Jarret

1. Ticho rána se na křídlech múz roztřepí
a vrány snědí slunce jako ementál.
Štěstí svatebčanům opatrně našlapuje na střepy
Hvězdný prach mezi zuby mám jak se měsíc usmál

(R:) Ráno bývá příslib šlápot na schodech
od sebe k sobě
Otazníky v očích třítečkovej vzdech
žijem v podivný době
V době kamenný
zavři oči a na prstech počítej

2. Šerosvit prázdný byt a ticho jež se snídat dá,
člověk nikdy není sám má svědomí a stín.
S komáry jsem mluvil, prý ty a krevní konzerva
jste úplně stejní ty s pláčem říkáš co teď s tím

(R:)